

Πρωτ. 1161
Αριθμ.
Διεκπ. 515/3-12-2019

Χριστούγεννα 2019

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 150^H
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ΧΡΟΝΙΑ σας ΠΟΛΛΑ καὶ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ!

Σαράντα μέρες προετοιμαζόμαστε γιὰ τὴ σημερινὴ γιορτὴ. Μπροστὰ μας τὸ «μέγα καὶ παράδοξον μυστήριον» τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως. Μὲ ἀσύλληπτο γιὰ τὴν ἀνθρώπινη διάνοια τρόπο, μὲ ὄρους μοναδικῆς καὶ ὑπερβάλλουσας ταπεινώσεως, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας «ἀνθρώποις ὡφθη ὅμοιος καὶ ἐν σπιλαίῳ τίκτεται» (Προεόρτιος Κανὼν, Ὡδὴ δ', Ἀπόδειπνον, ΚΔ' Δεκεμβρίου), ἐμφανίζεται ὡς ἄνθρωπος καὶ γεννᾶται σὲ σπύλαιο ζώων καὶ «φάτνην καταδέχεται», «ὁ ἀχώρητος παντὶ χωρεῖται ἐν γαστρί». Σκοπὸς τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἢ σωτηρία τοῦ κόσμου, ὁ ἁγιασμὸς τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ὁ ἀνακαινισμὸς τῶν πάντων. Συνέπεια δὲ τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως αὐτὸ πού μαρτυροῦν δοξολογικὰ οἱ ἄγγελοι στὴ Βηθλεὲμ καὶ ψάλλουμε δοξολογικὰ στὶς ἀκολουθίες μας: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β' 14), δόξα τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανό, ἐπικράτηση εἰρήνης στὴ γῆ καὶ εὐαρέσκεια τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Καὶ εἶναι ἀλήθεια, βέβαια, ὅτι ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ ἀφορμὴ πηγαίας δοξολογίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπόδειξη τῆς ἀπροσμέτρητης ἀγάπης Του στὸν κόσμο. Τὸ δεύτερο ὅμως σκέλος τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου δὲν φαίνεται νὰ ἐπαληθεύεται στὴν καθημερινότητα καὶ στὴν ἱστορία.

Μιὰ ματιὰ γύρω μας δείχνει τὴν κυριαρχία τῆς ἁμαρτίας καὶ τὴν ἀπουσία τῆς εἰρήνης. Πόλεμοι, πείνα, κοινωνικὲς ἀνισότητες καὶ ἀναταραχές, διχασμοί, μίση, διαιρέσεις, ἀναστατωμένες οἰκογένειες, ἀνειρήνευτες συνειδήσεις, μεταναστεύσεις λαῶν, κατὰστροφές πολιτισμῶν, τρομοκρατία, ἀθεΐα, ὕβρεις καὶ ἀσέβεια, διωγμὸς τῆς πίστεως καὶ γενικευμένη ἀπόρριψη τοῦ Θεοῦ, πραγματικὰ «συννοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ» (Λουκ. κα' 25).

Ἡ ἀπουσία τῆς εἰρήνης φαίνεται νὰ χαρακτηρίζει ἀκόμη καὶ τὶς χριστιανικὲς οἰκογένειες καὶ κοινωνίες καὶ δυστυχῶς ἐσχάτως καὶ τὴν Ἐκκλησία μας. Ἡ προσευχὴ τοῦ Κυρίου μας «*ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν*» (Ἰω. ιζ' 21), νὰ εἴμαστε ὅλοι ἐνωμένοι, δὲν φαίνεται νὰ ἐπαληθεύεται στὴν ἐκκλησιαστικὴ μας πραγματικότητα. Ἀκόμη κι ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι διαφεύδουμε μὲ τὴ ζωὴ μας τὸ Εὐαγγέλιο, ἔστω καὶ ἂν προσευχόμαστε «*ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως*».

Αὐτὸς ὁ διχασμὸς σκεπάζει τὶς ἄπειρες εὐλογίες τοῦ Θεοῦ, ἀποδομεῖ τὴ μαρτυρία Του, κάνει δυσδιάκριτη τὴν παρουσία Του, γεννᾷ ἀμφιβολίες, ἐμποδίζει τὴ θέα τοῦ μυστηρίου τῆς Βηθλεέμ, ἀπομακρύνει τὸ ἄκουσμα τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου, δυσκολεύει τὴ χαρὰ τῆς τόσο μεγάλης ἐορτῆς, τὴ στιγμή πού ὁ Ἄρχων τῆς εἰρήνης καὶ ἔχει ἔρθει καὶ κομίζει τὴν εἰρήνη! Τὸ πρόβλημα ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ὁ ἐρχομὸς Του. Τὸ πρόβλημα εἴμαστε ἐμεῖς καὶ ἡ ὑποδοχὴ Του.

Ἀγαπτοί μου ἀδελφοί, ἡ εἰρήνη μέσα μας, στὰ σπίτια μας, στὶς μεταξύ μας σχέσεις, στὴν Ἐκκλησία μας, εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας. Ὁ Θεὸς ὀνομάζεται «*Θεὸς τῆς εἰρήνης*» (Β' Κορ. ιγ' 11), ὁ δὲ Χριστὸς «*Αὐτὸς ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν*» (Ἐφ. β' 14), καὶ Αὐτὸς προσφέρει τὴν «*ἀνωθεν εἰρήνην*», πού «*ὑπερέχει πάντα νοῦν*» (Φιλιπ. δ' 7) καὶ ἀποτελεῖ θεῖο δῶρο καὶ καρπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (Γαλ. ε' 22). Χωρὶς αὐτὴ τὴν εἰρήνη δὲν ἀντέχεται ἡ ζωὴ, δὲν ὑπάρχει ζωὴ, δὲν μποροῦμε νὰ ζήσουμε Χριστούγεννα! Καὶ αὐτὴ ἡ εἰρήνη εἶναι συνέπεια τῆς Γεννήσεως καὶ δῶρο τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Χριστοῦ. Χαρίζεται ὅμως σὲ αὐτοὺς πού προσεύχονται καὶ ἀγωνίζονται γι' αὐτήν· «*εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων καὶ τὸν ἀγιασμόν, οἷ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον*» (Ἐβρ. ιβ' 14), γράφει στοὺς Ἑβραίους ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ὁ Κύριος ἔφερε στὸν κόσμον τὴν εἰρήνη καὶ τὴν εὐδοκία Του, δηλαδὴ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐνοιά Του στὸν ἄνθρωπο. Οἱ καρδιές μας πρέπει νὰ ἀνοίξουν καὶ νὰ δεχθοῦν καὶ νὰ χαροῦν τὸ δῶρο Του. Διάπυρη εἶναι ἡ προσευχή μας ὁ Κύριος νὰ κατασιγάξει τὰ πάθη, νὰ φωτίζει τὴ διάθεση καὶ νὰ κυριαρχεῖ ἡ εἰρήνη Του. Αὐτὴ εἶναι πού θὰ μᾶς κάνει νὰ ζήσουμε κι ἐμεῖς φέτος «*Ἀληθινὰ καὶ ἀγιασμένα Χριστούγεννα*» καὶ καθὼς ἀνατέλλει τὸ 2020 μιὰ Νέα «*Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιά*». Σᾶς τὸ εὐχομαί ἀπὸ καρδίας.

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἐνανθρωπήσαντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος